

Mijn eerste reis naar Nederland

Hoofdstuk 01

Hey! Ik ben Yi-Mei

Ik woonde eerst in China, nu ben ik hier in Nederland ben verplaats naar andere werelddeel in het zuiden.

Welkom in mijn Official gebeurtenis wil je weten hoe Het verder gaat ?! Draai bladzijde om **VEEL LEES PLEZIER!!**

Begin van mijn avontuur

Hoofdstuk 2

Hey! Ik ben Yi-Mei, ik ben 16 jaar oud en nu ben ik 11 jaar in Nederland. Ik wil jullie graag vertellen over mijn avontuur.

Ik ben in China geboren. Maar helaas kon mijn moeder niet voor mij zorgen, het leek mijn moeder beter als ik bij iemand anders zou opgroeien, iemand die wel voor mij kon zorgen. Mijn moeder heeft daarom besloten mij 'weg' te doen, ze heeft een doos gepakt en mij hier in gelegd. Deze doos heeft ze voor het politiebureau gezet. Dit was voor mijn moeder de moeilijkste beslissing ooit, want eigenlijk wilde ze mij niet kwijt maar ze had geen keuze. Toen mijn moeder mij voor het politiebureau heeft neergelegd was het donker buiten, de volgende ochtend kwam de politie pas. De politie zag daar een doos staan met een baby erin, de politie heeft mij mee naar binnen genomen en hier een dokter voor mij gebeld. Gelukkig kon de dokter dezelfde dag nog naar mij komen kijken. Hij heeft allerlei testjes met mij gedaan zoals gekeken hoeveel kilo ik weeg, hoe groot ik was en of mijn longen en hartje het goed deden. Met mij was er gelukkig niets aan de hand, ik was gezond. Maar de dokter zag wel iets anders aan mij van de buiten kant, ik miste namelijk één handje. Dit had ik zelf nog niet in de gaten. Maar omdat ik gezond was kon ik meteen naar een weeshuis in Lu'an.

Ik kwam bij het weeshuis aan, zag allemaal andere kinderen, de kinderen waren verdrietig want ze waren allemaal aan het huilen. Ik zelf moest ook huilen omdat ik het niet begreep. Omdat ik nog een baby was weet ik er zelf niet zoveel meer van. Daarom vertel ik nu verder vanaf dat ik wat ouder ben en me dus de dingen ook weer herinner. Ik kan me de dingen pas weer 'goed' herinneren toen ik 5,5 jaar oud was. Ik herinner me mijn verzorger van in het weeshuis, het was een meneer. Deze meneer heeft al die tijd goed voor mij gezorgd.

Ik lag in mijn bedje, dit bed was van ijzer gemaakt. Maar ik moest naar de wc, ik kon niet zelf uit mijn bedje komen want het was een echt kinderbedje. Hierdoor moest ik op mijn verzorger roepen, mijn verzorger kwam te laat. Ik had in mijn bed geplast, niet met opzet maar per ongeluk. Mijn verzorger werd een beetje boos op mij en sloeg me kei hard op mijn billen. Hij deed dit omdat ik het moest leren omdat ik ouder was dan de andere kinderen en dus niet meer in mijn bedje kon plassen.

Ik weet ook nog toen mijn verzorger kwam vertellen dat ik nieuwe ouders/familie kreeg. In het begin wilde ik dit echt niet, ik moest alleen maar huilen. Ik moest huilen omdat ik hier niet weg wilde. Mijn nieuwe ouders hadden mij geadopteerd en die zouden vandaag al komen.

Ik ben naar het provincie huis gegaan, hier heb ik voor het eerst mijn nieuwe ouders en broer ontmoet. Ze hadden een chinees boek en nog veel meer voor mij mee genomen. Ik keek samen met mijn nieuwe ouders in het boek en na de rest van de spullen. Ik keek om mij heen en zag mijn verzorger, hij liep weg omdat hij er een goed gevoel bij had, bij mijn nieuwe ouders. Ik begreep dat niet waarom hij wegliep zonder mij, ik ben daarom achter hem aan gelopen want ik wilde met hem mee. Mijn nieuwe moeder schrok dat ik wegliep en kwam mij achterna om te halen. Mijn moeder zei tegen mij kom maar, wij zijn nu je ouders (familie). Ik was daar niet blij mee, ik keek naar haar en werd verdrietig en boos, ik maakte een vuist onder mijn kleren die ik aan had. Ik draaide mij om naar mijn moeder, ook mijn moeder vond dit ook niet leuk, ook niet voor mij. Maar ze wilde mij heel graag als haar kindje. We hebben toen een groepsfoto gemaakt buiten bij het provincie huis met mensen die mijn ouders zouden begeleiden. Hier onder zie je de groepsfoto, ik was hier dus 5,5 jaar.

Daar ging ik dan met nieuwe Ouders en Familie mee.

Mijn ouders en broer namen me mee naar een hotel in China (Hafei). Ik mocht mijn kleren uitdoen want ik kreeg nieuwe kleren van mijn ouders, deze hadden ze van thuis meegenomen.

In de avond gingen we shoppen en eten in het hotel. Na drie dagen gingen we terug naar het weeshuis, ik wilde mijn nieuwe kleren laten zien.

Medewerkster zei : Ik vind het leuk om jou weer te zien, dat het goed gaat met jou. Ik : Was mijn nieuwe kleren aan het showen.

In China ging ik ook nog naar het oorlogsmuseum en de dierentuin. Ik vond dit leuke uitstapjes. Mijn nieuwe ouders en broer en nu ook ik bleven een weekje in China. Aan het einde van de week gingen we naar Beijing, hier moest ik een paspoort en visum aanvragen om daarmee naar Nederland te kunnen. Op 25 januari 2007 begon mijn reis naar Nederland. Ik ging samen met mijn nieuwe familie met het vliegtuig naar Nederland. In het vliegtuig sliep ik in de stoel en werd wakker toen we aankwamen in Nederland, het was donker. We kwamen aan in Amsterdam (Schiphol). Op Schiphol nadat we uitstapt waren en onze spullen hadden heb ik voor de allereerste keer vlaai gegeten en ik vond het heerlijk! We zijn uiteindelijk opgehaald geworden door een taxibus, vanuit Amsterdam naar huis (Vaals) duurde 3 uur. We kwamen heel laat aan thuis dus zijn we allemaal meteen gaan

slapen. Ik had een eigen bedje thuis op de kamer bij mijn broer, hier heb ik geslapen. De dag erna leerde ik mijn oma en opa kennen.

Toen ik drie weken in Nederland was ging ik voor de eerste keer naar de kleuterschool, hier leerde ik Nederlands praten. Ik zat in de klas met veel andere kinderen en mijn lerares was Chantal. Na de zomervakantie ging ik naar groepje 2 ook hier was Chantal mijn lerares. Een jaartje erna ging ik naar groepje 3, ik ging rekenen en lezen, maar het was moeilijk voor mij. Hierdoor werd ik wel vaker boos over dingen. Daarom moest ik in de meivakantie weg van de lieve, aardige scholieren en leerkrachten... Ik ging na een nieuwe school kijken. Ik moest erg wennen en mijn ouders en mensen van de school hebben voor mij besloten dat ik hier na school zou komen, om makkelijker te kunnen leren, dit is Adelante geworden, toen hete het nog Fransiscusoord.

Ik ging uiteindelijk naar de bovenbouw toen ik 12 jaar oud was. In de pauzes ging ik met andere meiden spelen. Ik werd ook gepest, vooral door kinderen die met een groepje waren en ook nog eens groter dan mij. Hierdoor werd ik vaker heel boos, zo boos dat ik wel eens deed slaan. Meestal als ik had geslagen rende ik weg van de kinderen die mij deden pesten. De juf had gezien dat ik had geslagen, ze vroeg aan mij wat er was gebeurd. Degene die mij pesten zeiden dat ik uit het niets deed slaan dat er verder niets was gebeurd. Maar gelukkig geloofde de juf hem niet. De weken erna hebben we samen gepraat over wat er was gebeurd en hebben we het samen opgelost.

Het volgende schooljaar (2016/2017) was helemaal anders. Toen ik 's morgens vroeg wakker werd en opstond, ging ik als eerste douche, mij aankleden en naar beneden. Beneden deed ik een hapje eten en ging erna mijn tanden poetsen, de bus die mij naar school brengt was er dus ik ging mee na school. Toen ik aankwam op school, liep ik naar der klas, hier zei ik goedemorgen tegen de juf. Om 9 uur gaat de schoolbel en dan beginnen de lessen, bij de volgende schoolbel is het pauze en toen ben ik naar buiten gegaan erna weer na binnen want de lessen begonnen weer. De dag was voorbij en ik ging weer met de bus naar huis. De dag erna ging ik weer net zoals gisteren met de bus naar school. Ik had op school gymles en ik vond dit absoluut niet leuk. Ik werd hier boos over. Ik werd ook boos over dingen die mij niet lukte, hier ben ik nu wel in gegroeid.

Nu in het nieuwe schooljaar (2017/2018) besef ik dat ik het niet meer zo leuk vind op deze school en ik eigenlijk weg wil. Ik heb dit met mijn begeleider besproken. Hij vertelde mij dat hij had gehoord wat ik van hem vroeg maar vertelde ook dat ik nog even moest volhouden want ik moest nog even op Adelante blijven, dit vond ik echt niet leuk. Nu zijn we wat verder in het schooljaar en zijn mijn moeder en begeleider hard voor mij aan het werken om een nieuwe plek voor mij te vinden. Op school hebben ze ook hun best voor mij gedaan, om de dagen wat beter door te komen. Ik heb een buddy gekregen. Ze is een jonge dame van 21 jaar en helpt mij de hele dag. In het begin, vooral de eerst week, moest ik aan de buddy

wennen, maar andersom was dit ook het geval. Na deze week ging het al stukken beter, nu begrijpen we elkaar.

Op dagen daarna kwam een mevrouw op school voor mij en ik heb tegen mevrouw gezegd dat ik niet meer deze school dat ik echt niet leuk vind en dat ik andere school . Mevrouw zeg maar dan mis je hier je vriendinnen wel ik zeg ja eigenlijk wel.

Maar ik ga nu verder vertellen dat ik altijd over mijn biologische moeder heb en ik zei tegen mijn mijn mama in Nederland ik wil heel graag mijn echte moeder terug vinden en wil graag zoeken en haar zien en knuffelen en beter leren kennen dat wil ik super graag, en mijn moeder zei we weten niet waar je moeder is en is super moeilijk ma ik heb gevoel dat ik toch kan vinden en ik heb gevoel dat mijn biologische moeder een huis(je gewoond heeft en dat mijn vader zou ik niet weten over hem en ik heb nooit over hem gepraat maar is toch mijn vader en ik wil hem ook vinden maar eerst mijn moeder. Mijn moeder weet wie mijn vader is en wie mijn zus(je) /broer(je) is of ik heb geen broer(je)/ zus(je) maar dat kom ik later tenweten als ik mijn moeder kan vinden en als zover is dan moet we hard aan het werk gaan . Ik ben (soms) vaker bezig met China en over dat alles goed komt maar dan 90/10% gaat het goed maar als niet goed gaat dan loop ik (half) uurtje weg of ik ga op mijn kamer zitten te huilen en dan voel ik me diprisief en dan ga ik ook muziek luisteren erbij en dan in de avond ga ik weer beneden zitten op de bank en daarna ging ik slapen.

Op volgende dag werd wakker ging ff snel Appje kijken en ging daar douche en omkleden en beneden lekker warm Chilli noedelen daarna ga ik weer naar boven bij mijn (adoptie) Ouders om zeggen dat hun moeten opstaan en eten maken voor mij (Ben best veel verwend) als mijn vader klaar is met eten dan gaat ze met de hond samen (met mij) en dan in de avond kijk ik tv naar RTL 4 en drink redBul en popcorn en blijf wakker tot 1 :00 uur of 1:45 en maandag tot donderdag behalve woensdag heb ik vrij soort van Moet van alles doen dus heb soms hekel aan maar dan veel ik me moet wat doen in mijn leven he !!! Oh ja ik ga vertellen waar ik werk bij Bocholtz Rabobank Catring voor beperking en ik ga ook vertellen als ik vaak op straat loop dan zien mensen mij met een handje en vraag veel mensen zeggen waar is je hand vraag hun aan mij en tweede vraag beantwoord ze zelf heb je auto ongeluk en ik vindt het echt niet leuk dat ze zelf denken dat ik auto-ongeluk heb maar weetje mensen ik ben geboren zonder een handje (mss had mijn. Biolosche moeder uit China geen genoeg geld heeft op compleet te maken dus) grapje maar julie begrijp me vast wel dus nu weten julie dat ik niks aan doen kan ging gwn iets mis maar oke , ik ga vertellen wat ik doe in mijn leven ik doe velen thuis en Soms meestal vriendinnen spreken en blijven slapen Op deze dag op 7 september ga ik met mij beste vriendin Naar mondial daar is heel leuk en en er zij faking leuke knappe jongens op het feest en ik ga daar lekker zuipenen gezellige maken met ons tweeëtje

En daar als het feest afgelopen dan ga ik naar bij haar thuis blijven slapen Wordt leukkkk !!!! Straks ga ik naar mijn Bestiee dan gaan we opmaken en daarna gingen we om 20:30 met de auto gingen we naar mondial Toen we aan kwamen was het heel druk we moest eerst tassen afdoen en telefoon uit te broek zak halen zei De bewaker en daarna hadden we drinken bestelt voor ons tweetje hebben gedronken ff genieten op moment later was ik heel erg moe en mijn vriendin werd ook heel erg moe zatten we op trap rustig drinken en we lopen weer naar binnen feest en weer buiten uit warmte en daarna was het niet leuk voor mij en mij vriendin DUSS we hebben moeder van mijn vriendin gebeld om om te halen duurt wel maar op eidenlijk kwam zij er aan en toen gingen we rijden naar huis maar we hebben toveren ff mc gehad en daarna pas naar huis Thuis iets leukst doen om 1:15 gingen we slapen dus

Op de volgende dag . lang slapen en eten en omkleden en pas inkopen en daae bij de opa en oma van mijn vriendin en hebben we ook gelachen en beetje gek gedaan en daarna naar huis bij mij vriendin

Ik laat julie weten

Kunnen julie me helpen met delen deze boek ik ga binnenkort deel 3 maken

Ik stond op ging me aan kleden en naar mama 's kamer en zeg ik altijd halloo goede morgen lieve mama

Mijn moeder zei kom eventjes 5 min liggen en heb ik ook gedaan , toen het 5 min om waren ging mijn moeder opstaan en ging douche en aankleden

Gingen we naar onder om te eten en daarna kwam tessa mijn jobcoach en hebben we gezellige eventjes formulier een snel gedaan om te kijken wat voor vragen allemaal er zijn.

Op de middag zei ik ik geef jason € 10 en opeens had ik discussie met mijn moeder en ik zei wat moet ik doennn !!! Zegggg mam en ik wilden €5 maar mijn moeder keek boos naar mij en geef hem ook €10 heeft die ook voor jou gedaan en ik werd heel erg boos en hadden we gevochten en ik werd heel dieppp verdrietig en had deur van de badkamer op slot gedaan en wou ook sorry zeggen en knuffel geven maar dat kon ik niet zo goed En daarna Moest ik naar urmond en ik wou niet naar urmond maar ja en daarna ging ik om 9:00 weg met mijn PB en toen gingen we naar ff naar bunde en gingen we overleggen en praten over wat er gebeurt was en over dat mijn moeder ook me zou verlaten en dat is zo niet en mijn moeder ging huilen ik zou jou nooit verlaten en ik ben bang dat we nooit naar China naar toe gaan (maar ben zo ongeduldig) dus ik moet dat leren en vertrouwen . Op de volgende dag werd ik verplaats in Simpelveld coralen en in het begin moest ik huilen en huilen van wege mijn ouders en van de problemen dus en nu als ik thuis ben moet ik nog harde mijn best doen en nooit meer terug komen

(het lukt me vast wel) waar ik tijdelijk ben in groep van Coralen daar zijn heel veel jeugde die nog veel sneller boos en kwaad zijn en sommige zijn heeel er druk onrustig dus hier moet ik nooit meer zijn

De jeugde vindt het grappig om deuren te slaan en trappen (Dat vindt ik niet grappig , thuis doe ik ook wel maar niet met opzet maar perongeluk maar dat moet ik leren dat dit niet kan. Ik heb mijn moeder gebeld om te kletsen maar ook hoe lang het duurt en dat duurt eeuwig lijk me zo mijn moeder zegt van niet is tijdelijk.

Op de volgende dag

Heb ik een verassing voor me moeder

Een fotoschilderij ook ga ik met mijn beste vriendin naar Heerlen om rituals kopen twee verassing maar dat geef ik als ik thuis ben

Op de volgende dag toen we rust moment hebben zei die jongen thnx voor de recatie onder mijn foto en ze zei ook wil je een bubbel gum ik zei nee ik moet dan overgeven (Eerlijk gezegd maar ik moet zeggen ik vindt het niet zo lekker Tjaa echt he dat is mijn recatie

Dit is echt gebeurt verhaal !!!!

Terug zoeken naar mijn ouders

Hey lieve lezers

Een vraag je willen julie mijn Official Boek delen alvast

Bedankt .

Hoofdstuk 03

Ik ga nu wat vertellen over mijn ouders in Nederland. Ik woon nu 11 jaar in Nederland en vindt dat soms helemaal niet zo leuk, ik moet altijd naar school en de juffen zijn niet leuk en vaak ook heel ongeduldig. Ik moet niet alleen naar school maar ook 2 dagen in de week na Gastenhof, hier kom ik ondertussen ook al 4 jaar. Ik zit daar omdat ik moet leren met mensen omgaan want dat vind ik soms nog moeilijk. Maar ik vind het op Gastenhof ook niet leuk meer, ik ga zelf in gesprek met mijn begeleidster op Gastenhof om te vragen of de dinsdag kan vervallen want dan kan ik op dinsdag gaan dansen en op vrijdag naar het meidenclubje. Want ik wil niet meer naar Gastenhof. Er hebben altijd al irritante kinderen bij mij op de groep gezeten, deze deden mij dan pesten, nu is er een jongen die zo ontzettend dom doet tegen mij, ik kan er niet meer tegen. Mijn moeder weet niet hoe het voelt om daar 3,5 jaar te zitten, er komen steeds nieuwe kinderen en die doen dan ook weer zo tegen mij. Ik vind het echt niet meer leuk, ik zit daar ook om te leren omgaan met andere kinderen maar die kinderen kunnen vaak nog niet met mij om. En heb het nu al vaak genoeg gehad dat kinderen in de groep mij irriteren. Ik doe zo mijn best om te leren dat ik mij niet zo snel irriteer aan mensen, maar vind het heel erg moeilijk.

Ik wil heel graag mijn biologische ouders terug vinden. Maar dat kost heel veel geld dus moet nog langer wachten totdat ik geld heb gevonden, dan kan ik naar China opzoek naar mijn biologische moeder/ familie. Maar stiekem heb ik eigenlijk geen geduld meer, ik kan niet langer wachten. Ik heb op Facebook gezocht er is een pagina gemaakt door twee vrouwen, zij organiseren een workshop om te helpen met het zoeken naar je biologische ouders, hoe je dit het beste kunt aanpakken.

Je kan op Facebook vinden China Roots en je kunt ook lid worden van vragen over reizen door China. Ik ben van deze groepen allebei lid.

Ik zou zo graag mijn moeder/familie weer zien. ik hoop ook zo erg dat het lukt om haar te vinden. En als het mij dan lukt wil ik haar echt ontmoeten en zo veel leuke dingen met haar doen. Ondanks dat ik haar eigenlijk niet ken of niet vaak gezien heb hou ik zo veel van haar, ze is mijn liefste moeder ooit, dat weet ik heel zeker. Anders had ze mij niet voor het politiebureau neer gelegd (vondeling gebracht). Dit wil ik zo graag maar dat kan nu niet, maar later gaat alles veranderen. Ik wil mijn moeder zo graag knuffelen. Maar ben echt benieuwd naar wat er allemaal gaat komen... spannend dus!!

Schooldag

hey ik weer, meisje uit china.

ik heb vandaag school gehad en ik vond het vermoeiend.

ik moest ook gymen, maar ik heb gezegd dat ik niet wilde.

Sandy : wil je gymen?

ik: nee wil ik niet.

Sandy : oké, is goed.